

Efter anmodning af det konservative folkepartis repræsentant i kommissionen er der endvidere i denne drøftet et forslag om oprettelse af et udligningsforbund mellem de anerkendte arbejdsløshedskasser. Som grundlag for denne drøftelse er i det væsentlige benyttet et i arbejds- og socialministeriet i 1952-53 udarbejdet udkast.

Den omhandlede udligningsordning forudsætter, at det nuværende tilskuds- og refusionssystem opretholdes og suppleres med oprettelsen af et udligningsforbund mellem samtlige anerkendte arbejdsløshedskassers hovedforsikringer med det formål at tilvejebringe større lighed i de anerkendte arbejdsløshedskassers økonomiske byrder. Forslaget har indeholdt dels fuld udligning, dels halv udligning.

Efter forslaget foretages efter udgangen af hvert regnskabsår for hver anerkendt arbejdsløshedskasse for sig

- 1) en opgørelse af hver enkelt arbejdsløshedskasses i vedkommende regnskabsår i medfør af § 15 afholdte understøttelsesudgifter med fradrag af forsørgertillæg, børnetillæg, huslejhjælp og brændselshjælp og
- 2) en beregning af, hvor meget disse udgifter ville have andraget, såfremt antallet af understøttelsesdage pr. medlem i vedkommende arbejdsløshedskasse ved regnskabsårets slutning havde svaret til gennemsnittet af understøttelsesdage pr. medlem i samtlige anerkendte arbejdsløshedskasser under et.

Såfremt en kasses udgift efter 1 overstiger det for kassen i medfør af 2 beregnede beløb, er kassen berettiget til fra udligningsforbundet at modtage et beløb svarende til forskelsbeløbet (halvdelen heraf).

Såfremt en kasses udgift efter 1 er mindre end det for kassen i medfør af 2 beregnede beløb, er kassen forpligtet til at indbetale et beløb svarende til forskelsbeløbet (halvdelen heraf) til udligningsforbundet.

Imod tanken om en udligning mellem kasserne på dette grundlag er der rejst den indvending, at det hidtidige tilskuds- og refusionssystem bevares, således at udligningen vil komplicere et i teknisk henseende i forvejen indviklet system. Herudover er det anført, at det foreslåede udligningssystem næppe fuldt ud vil kunne bevirke en

tilfredsstillende ordning af de vanskeligt stillede arbejdsløshedskassers forhold.

I kommissionen er det fremdeles blevet overvejet, hvorvidt der, såfremt de hidtidige principper for ydelse af statstilskud til arbejdsløshedskasser, navnlig ydelse af det ordinære tilskud i forhold til medlemskontingentet, bibeholdes, vil kunne foretages en ændret fordeling af tilskuddene mellem kasserne, således at de vanskeligt stillede arbejdsløshedskassers forhold herigennem kunne ordnes varigt.

Diskussionsgrundlaget indeholdt, at det ordinære tilskud blev beregnet under hensyn dels til årslønnen ved fuld beskæftigelse, dels til kassens gennemsnitlige ledighedsprocent med den væsentlige vægt lagt på sidstnævnte. Denne skitse fandtes dog ikke at give fornødent grundlag for en tilfredsstillende løsning.

Endelig er der, efter at man i drøftelserne havde inddraget tanken om i højere grad at sætte tilskuddet i forhold til kassernes udgifter, efter forslag af socialdemokratiets daværende repræsentant i kommissionen udarbejdet skitser til en ændret tilskudsordning til de anerkendte arbejdsløshedskasser efter det princip, at arbejdsløshedskassernes medlemmer gennem kontingentbetaling bidrager til dækning af understøttelsesudgifterne indtil en vis grænse, bestemt ved ledigheden, og at restudgifterne dækkes gennem tilskud fra det offentlige og bidrag fra arbejdsgiverne, d. v. s., at tilskuddet til arbejdsløshedskasserne beregnes i forhold til disses udgifter.

Ifølge den senest udarbejdede skitse til et tilskudssystem ydes der tilskud til kassernes udgifter til dagpengeunderstøttelse, for så vidt angår den for ikke-forsørgere gældende sats, med en procentdel af udgifterne, varierende efter det gennemsnitlige antal understøttede dage pr. medlem i det pågældende år. Efter den skala for tilskuddet, der er opstillet i skitsen, varierer tilskudsprocenten fra 0 for kasser med indtil 6 understøttede dage pr. medlem til 84, som ydes til kasser med gennemsnitlig over 97 ledige dage pr. medlem.

Til kassernes udgifter til forsørger- og børnetillæg samt til husleje- og brændselshjælp ydes for samtlige kassers vedkommende et tilskud på 75 pct. af udgiften. Såfremt kassen efter ledigheden får refun-